

Pag. 3

Interviu cu domnii
consilieri Ilie Cretan și
Claudiu Duinea
luat de Valentin Turcu

Pag. 5

“Zilele liceului” –
prilej de reafirmare a
spiritului de emulație
la “Mihai Viteazul”

Pag. 8

Avatarurile lui
Nea Tase – petrecere
în familie –
Ars culinaria
Astrologie

Gazeta

Seria a XII-a

Nr. 6

iunie 2014

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

că suntem români, urmași ai lui Iancu de Hunedoara, apărător activ al creștinătății de pe pericolul otoman despre care se spune atât de frumos că a fost „Atletul lui Hristos” și pe cărui piatră de mormânt stă scris „S-a stins lumina lumii”. Să-i slăvим și pe marii generali ai armatei române, Alexandru Averescu și Eremia Grigorescu, care răspicat i-au înfruntat pe inamicii ce doreau străpungerea frontului din Moldova, avertizându-i că „Pe aici nu se trece!”. Știuți sau neștiuți, biruitori sau înfrânti, anonimi sau rămași în legendă, eroii au intrat în conștiința noastră ca și limba, tradițiile sau frumusețile plăiurilor românești. S-au aruncat în brațele morții, dar continuu să trăiască printre noi.

Să ne înclinăm frunțile cu smerenie în fața lor – a EROIILOR. Să ne amintim de ei, să-i slăvим, să-i prețuim, să depunem florile recunoștinței la monumentele ridicate în cinstea lor și să aprindem o lumânare la mormintele eroilor, iar după ce am ajuns acasă să ne călăuzim după pildele poetului Nichita Stănescu, din poezia „Nu-l uități”:

„Nu-l uități pe cel căzut în război,/ Lăsați-i din când în când un loc liber la masă/ Ca și cum ar fi viu între noi/ Ca și cum s-ar fi întors acasă.

Nu-l uități pe cel căzut în război./ Strigați din când în când pe nume/ Ca și cum el ar fi viu printre noi/ Și-atunci el va surâde din lume.

Cuvintele frumoase, alese cu mare grijă de Domnia Sa au emoționat profund întreaga asistență prezentă la manifestare, prilej cu care îi mulțumim și o mai așteptăm și cu alte ocazii asemănătoare.

Primarul municipiului emoționat, dar și mândru de comunitatea pe care o reprezintă, a îndemnat la înțelegere între oameni, la comunicare deschisă, la prețuire și respect, la eforturi conjugate pentru prosperitatea urbei noastre și să promovăm permanent cultul eroilor, menționând că se înclina cu profund respect în fața măreției acestora.

Să nu-i uităm, să-i respectăm și să ne

înclinăm cu pietate în fața măreției eroilor neamului, care prin jertfele lor au intrat în conștiința românilor și sunt mândria tuturor. Glorie eternă, iar bunul Dumnezeu să-i aibă mereu de-a dreapta Sa!

În acordurile Imnului Eroilor a urmat depunerea coroanelor și jrbelor de flori la care au participat atât instituțiile din oraș, școlile, cât și reprezentanții ai partidelor politice: Primăria, Consiliul Local, Poliția Municipală, Poliția Locală, Secția de Pompieri, Plutonul de Jandarmi, Societatea de Pază, școlile din oraș, reprezentanții PDL, PNL, PPDD și Asociația Macedonenilor din România. Un moment emoționant a fost acela când, în aplauzele întregii asistențe, un grup de veterani de război (care, din păcate, sunt din ce în ce mai puțini), s-a deplasat încet, cu mult respect, în fața monumentului pentru depunerea coroanei de flori. Noi le dorim multă sănătate celor care se mai află printre noi.

Un important eveniment în viața cultural-artistică a urbei noastre a fost participarea Ansamblului „Bobocica”, alături de corpul de dansatori ai Ansamblului Folcloric „Maria Tănase” din Craiova – în perioada 7-12 iunie 2014 – la Festivalul Internațional de Folclor de la Montana, Bulgaria, la invitația autorităților din această localitate, capitală de regiune. Și de această dată „bobocicile” noastre au avut o prestație la nivelul așteptărilor, „smulgând” aplauze la scenă deschisă de la cei peste 1500 de participanți la eveniment. Această invitație a fost făcută ca urmare a implementării unui proiect transfrontalier finanțat din fonduri europene, proiect în care Casa de Cultură „Amza Pellea” din Băilești și Ansamblul „Maldost” din Montana au fost parteneri și care s-a încheiat în condiții foarte bune.

Le mulțumim și pe această cale fetelor de la „Bobocica” și le dorim mult succes la festivalurile și spectacolele la care vor participa.

Marcel BOTĂ

Rectificări. În numărul trecut s-au strecurat câteva erori de transcriere:

1. În articolul „Aniversarea zilei Europei” s-a omis menționarea prezenței directorului Florin Valu de la Scoala nr. 4 „Amza Pellea” și a coordonatorilor echipejelor participante la concurs – prof. Cristina Afrem și Claudia Surcel.

2. „La Reportaj de la poarta mea” facem cuvenita rectificare: numele patronului firmei prestațoare este Constantin Predescu.

Pentru erorile menționate redacția cere scuzele de rigoare.

Aşa cum este normal

În preziua celor două mari sărbători – Înălțarea și Ziua Eroilor Neamului – a avut loc ședința ordinată pe luna mai a Consiliului Local.

Dl secretar, M. Barbu, a dat startul lucrărilor, a supus la vot procesul-verbal al ședinței anterioare, aprobat în unanimitate, a reiterat rugămintea către consilieri de a-și depune în 4-5 zile declarațiile de avere și de interes și a predat stafta dlui P. Pelea, președintele de ședință. Acesta a atras atenția asupra necesității respectării orei planificate și l-a invitat pe dl primar, C. Pistrău, să prezinte ordinea de zi. Înainte de prezentarea acestieia, edilul-șef a apreciat propunerea președintelui de ședință, menționând că ședințele au caracter solemn, ceea ce impune punctualitate, și a lecturat ordinea de zi. Reluându-și atribuțiile, dl P. Pelea a supus votului ordinea de zi, aprobată în unanimitate, după care a propus păstrarea unui moment de reculegere în memoria celui care a fost ing. Florea (Fane) Manciu, tatăl dlui consilier D. Manciu, iar dl E. Cecea a propus păstrarea unui moment de reculegere în amintirea fostului medic stomatolog, Nina Crețan, soția aleșului local I. Crețan.

Facem precizarea că, exceptând proiectele de hotărâre de la punctele 3 și 5 de pe ordinea de zi, celelalte au obținut sufragiile tuturor aleșilor urbei.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aproba mandatarea unei persoane de a participa la Adunarea Generală a SC Compania de Apă „Oltenia“ SA, se stipulează că, dând curs adresei 12947/26.05.2014 prin care compania solicita desemnarea unei persoane pentru a vota ordinea de zi a AGA din 29.05.2014, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL, în formularea: Se desemnează dl Cojocaru Stefan Florian să voteze în AGA a SC Compania de Apă „Oltenia“ SA ordinea de zi a sedinței ordinare din data de 29.05.2014.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se ia act de încheierea Contractului de management la Spitalul Municipal „Prof. dr. Irinel Popescu“, se menționează că, ținând seama de prevederile Cap. III, pt. 2 ale HG 562/2009 și ale art. 278, alin. 3 din Legea 93/2008, potrivit căror managerul încheie contract pe o perioadă de maximum 3 ani, contract care poate înceta înainte de termen în urma evaluării anuale, iar la încetare poate fi prelungit pe o perioadă de 3 luni de maximum două ori, perioadă în care se organizează concurs pentru ocuparea postului, executivul a propus CL adoptarea unei hotărâri, prin care: Se ia act de încheierea de către Primarul Munici-

piului Băilești, domnul Costel Pistrău, a contractului de management, pe perioadă determinată (3 ani), cu câștigătorul concursului organizat pentru ocuparea funcției de manager la Spitalul Municipal „Prof. dr. Irinel Popescu“ Băilești, conform modelului cadru aprobat prin Ordinul 1384/2010.

Referitor la Proiectul de hotărâre privind avizarea desfășurării activității de vânătoare în sezonul 2014-2015 pe raza Ariei Naturale Protejate Balta Cilieni Băilești, se menționează că, luând cunoștință de adresa 825/20.05.2014 prin care AJVPS Dolj solicită aviz favorabil pentru desfășurarea activității de vânătoare pe raza menționată, executivul a propus CL emiterea unei hotărâri prin care: Se acordă aviz favorabil Asociației Județene a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Dolj, în vederea efectuării activității de vânătoare, sezon 2014-2015, pe raza Ariei Naturale Protejate Balta Cilieni Băilești pentru speciale: găscă de sămănătură, rațe mari, rațe mici, rațe cu cap castaniu, lisițe și găinușe de baltă, aprobată în baza cotelor de recoltă avizate de Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, cu respectarea legislației în vigoare. Proiectul a fost aprobat cu 14 voturi „pentru“ și două abțineri: I. Crețan și C. Pascu.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aproba organograma și statul de funcții ale SC Paza CLB SRL, se stipulează că în documentația înaintată de conducerea societății se menționează că în organigramă sunt prevăzute 77 de posturi: 1 manager securitate, 1 casier, 1 gestionar, 2 posturi contabilitate, resurse umane, 1 jurist, 1 administrator cimitire, 6 muncitori necalificați, cimitire, 3 muncitori necalificați, spații verzi, 1 șef serviciu pază și 60 agenți de pază, adică 4 posturi de conducere și 73 de execuție. În statul de funcții apar 42 de posturi, 38 nominalizate și 4 vacante (1 inspector resurse umane, post nou creat, 1 jurist, 1 agent pază și 1 muncitor necalificat, cimitire). Managerul Mariana Mădălină Lazăr a menționat că activitatea este organizată pe 4 compartimente și că a prevăzut în plus 20 de posturi de agenți de pază și postul de inspector resurse umane. Având în vedere cele menționate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: Se aproba organograma și statul de funcții ale SC Paza CLB SRL, conform anexelor.

În ceea ce privește la Proiectul de hotărâre prin care se aproba revocarea dlui Buldur Marin din funcția de reprezentant legal al SC Paza CLB SRL și numirea în funcție a doamnei Lazăr Mariana-Mădălină, se menționează că, ținând seama de faptul că managerul societății a propus aproba-

revoacării din funcția de reprezentant legal al societății a dlui Buldur Marin, executivul a solicitat CL emiterea unei hotărâri, conform căreia:

1. Se revocă din funcția de reprezentant legal al SC Paza CLB SRL dl Buldur Marin;

2. Se numește în funcția de reprezentant legal al SC Paza CLB SRL dna Lazăr Mariana- Mădălină, născută la data de 24.12.1986, în Băilești, posesor al CI seria DX, nr. 746740, eliberată la data de 22.12.2010, CNP, 2861224161696.

Dl Cl. Duineau s-a declarat nemulțumit de faptul că nu i s-a onorat solicitarea de a se aduce decizia privind sporurile acordate dlui Marin Buldur. Dl P. Floricei a întrebă după ce criterii se stabilesc aceste sporuri, cum a fost destituit fostul contabil Colan și în ce condiții a fost angajat nou contabil, Alexandru Vlădoi, iar dl M. Urziceanu s-a interesat dacă dna Lazăr poate fi șef al societății fără a avea vechime. Dna Mariana Lazăr a informat că fostul contabil și-a dat demisia iar actualul a fost numit pe baza interviului susținut. În ceea ce privește situația dlui M. Buldur, salariul acestuia a fost aprobat prin hotărâre de CL, iar când s-a aprobat bugetul, tot prin HCL, s-au prevăzut și sporurile. Edilul-șef a pedalat pe faptul că atunci când se solicită anumite documente, este obligatoriu ca acestea să fie prezentate, deoarece consilierii locali au și dreptul, și obligația de a cunoaște situația concretă. A menționat că, în general, s-a respectat legislația în vigoare. S-ar putea ca primăria să nu-i mai poată finanța pe agenții de pază și trebuie să oferim societății posibilitatea de a se descurca cu forțe proprii. „În orice caz este nevoie de transparență“. Dl M. Urziceanu a precizat că în tot ce s-a discutat n-a fost vorba de suspiciuni, ci de o informare corectă. Proiectul de hotărâre a fost aprobat cu 15 voturi „pentru“, dl P. Floricei fiind împotriva.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aproba modificarea tarifelor pentru executarea lucrărilor funerare de către SC Paza CLB SRL, se menționează că modificarea se referă la construirea de groapă simplă și groapă dublă, menționându-se că reducerile făcute se datorează concurenței. Devizele prezentate de conducerea societății se prezintă astfel: **groapă simplă**: cheltuieli directe – 558,54 lei; cheltuieli indirecte și profit – 45,54 lei, total 604,08 + TVA 24% (144,97 lei), total deviz – 749,05. Teava care se montează între cei 6 stâlpisori/bondocei: 6,10 m X14 lei/m = 85,40 lei, adăugând cotele de recapitulație de deviz, 58%, inclusiv TVA (85,40 + 85,40 X 58%) = 134,94 lei, valoarea

totală a unei gropi simple este de 883 lei; **groapă dublă**: cheltuieli directe și profit – 91,21 lei, total 1210,37 lei + TVA , 24% (290,49 lei), total deviz – 1500,86 lei, Teava care se montează între cei 6 stâlpisori/bondocei: 7,35 m X 14 lei/m=102,90 lei, adăugând și cotele de recapitulație de deviz, 58%, inclusiv TVA (102,90 +102,90 X 58%) = 162,58 lei, valoarea totală a unei gropi duble fiind 1663 lei. Având în vedere cele menționate, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL, în formularea:

1. Se revocă HCL 223/2013

2. Se aproba tarifele pentru executarea lucrărilor funerare percepute de SC Paza CLB SRL, conform anexei.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aproba repartizarea profitului realizat de SC Paza CLB SRL pe anul 2013, se stipulează că profitul net statutar de repartizat la data de 31.12.2013 a fost de 16.499,23 lei, iar conducerea societății a propus și a recomandat adunării generale a asociațiilor ca acest profit să fie repartizat pentru „Acoperirea pierderii contabile.“ Luând cunoștință de cele menționate, executivul a propus CL adoptarea unei hotărâri de la Comisia de atribuire de denumiri a județului Dolj, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL în formularea:

form căreia: Se aproba închirierea suprafeței de 10.000 mp, în zona Protecția Plantelor.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aproba rezilierea contractului de concesiune 13416/12.07.2004, se stipulează că între CL și dl Rudăreanu Constantin, din str. Victoriei 5, bl. 2, sc. A, ap. 10, s-a încheiat contractul de concesiune menționat pentru suprafața de 24 mp, situată în str. Victoriei 5. Deoarece din anul 2012 nu a fost plătită contravaloarea redevenței prevăzute în contract, executivul a propus CL emiterea unei hotărâri prin care: Se aproba rezilierea contractului de concesiune 13416/12.07.2004 pentru suprafața de teren de 24 mp, din str. Victoriei 5.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aproba schimbarea denumirii străzii Aleea Victoriei, se menționează că în anul 2013 Primăria Băilești a procedat la reabilitarea și extinderea străzii Aleea Victoriei, care permite circulația rutieră în sens unic din str. Mărăști către str. Victoriei. Cu menținerea că s-a obținut avizul favorabil de la Comisia de atribuire de denumiri a județului Dolj, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL în formularea:

1. Se aproba schimbarea denumirii străzii Aleea Victoriei din municipiu în str. „Printul Barbu Alexandru Știrbey“

2. Se aproba scutirea de la plată pentru preschimbarea acelor de identitate ale persoanelor care locuiesc pe această stradă.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aproba prelungirea contractului de închiriere pentru spațiiile comerciale aflate în Piața agroalimentară, din str. Tăbăcari 22, se precizează că legislativul (CL) derulează investiția „Modernizare Piața agroalimentară din municipiul Băilești, județul Dolj“ care va îmbunătăți condițiile de funcționare a pieței existente. Deoarece lucrările de amenajări exterioare – alei pietonale, spații verzi, iluminat public – afectează spațiile comerciale situate pe partea stângă a părăului Balasan, executivul solicită adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se aproba prelungirea duratei

contractului de închiriere 34/2008, având ca obiect terenul apartinând domeniului public al municipiului, str. Tăbăcari 22, în suprafață de 18 mp, cu destinația de activitate comercială, până la data de 23.05.2015;

2. Se aproba chilia de 7 lei/mp/lună;

3. Se împunecese Primarul municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere menționat.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aproba închirierea suprafeței de 10.000 mp în zona Protecția Plantelor, se precizează că, dând curs cererii 13489/08.05.2014 prin care dl Milovan Marian, din str. N. Bălcescu 5, solicită închirierea unei suprafețe de 10.000 mp, situată în zona menționată, pentru amplasarea unei stupine, executivul a propus CL adoptarea unei hotărâri, con-

form căreia: La întrebarea dlui M. Urziceanu referitoare la locul unde se vor muta, dl V. Bonci a menționat că „vor fi mutate în spatele proprietăților oamenilor“.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aproba transmiterea materialelor

Reporter: D-lor consilieri, în puține cuvinte vă rog pentru cititorii Gazetei de Băilești, care vă cunosc mai puțin sau deloc, să vă prezentați: vârsta, pregătirea prin studii, funcțiile detinute în prezent.

Ilie Cretan: Am 54 de ani, sunt absolvent al Institutului de Ofițeri de Aviație „Aurel Vlaicu”, specialitatea „naviganti (piloti)“ și al cursului postuniversitar de la Facultatea de Științe Economice Craiova. Pilot comandant și instructor de zbor. Din anul 2010 sunt pensionar.

Claudiu Duinea: Am 36 de ani, sunt absolvent al ISE-ului, deci economist de meserie, și sunt patronul unei mici firme.

Reporter: Ce v-a determinat să intrați în politică și să candidați la un post în Consiliul Local?

Ilie Cretan: Sfaturi unor prieteni și apropiati. Ulterior, am constatat că, de fapt, am comis o eroare. De cele mai multe ori, concetătenii te acuză de neîmplinirea unor dorințe personale ale dumnealor. Consider că trebuie să înțelegem cu toții că fiecare dintre noi avem responsabilitatea dezvoltării urbei noastre.

Claudiu Duinea: La un moment dat, am considerat că prin politică poți să ajungi undeva mai sus de unde poți ajuta cetățenii.

Reporter: Deci v-ați implicat ca să fiți de folos societății și concetătenilor noștri. Adică este vorba de o atitudine pozitivă și responsabilă.)

Exact. Am dorit să am oportunitatea de a ajuta prin cunoștințele pe care le dețin.

Reporter: În ce măsură v-ați implicat în activitatea Consiliului Local? Ați organizat și desfășurat întâlniri cu alegătorii și cetățenii? Ce inițiative și demersuri ați întreprins în Consiliul Local la solicitările acestora? Si care au fost rezultatele?

Ilie Cretan: Fără a fi lipsit de modestie, consider că activitatea mea în CL este una pozitivă. Trebuie totuși să apreciez că proiectele aduse în CL de executiv sunt cele pe care cetățenii și le doresc. Orice inițiativă personală trebuie să aibă o susținere importantă din partea colegilor din CL. Se înțelege că este imperios necesar să fii parte a unei majorități.

Claudiu Duinea: Consider că m-am implicat îndeajuns în activitatea Consiliului Local. Am fost de acord cu toate proiectele de pe ordinea de zi care mi s-au părut oportune, înțând seama că eu vin totuși dintr-o parte a opoziției (ca să zic așa). Am purtat discuții cu concetătenii. În Băilești noi ne cunoaștem unii pe alții și din această perspectivă am lucrat în calitate de consilier.

Reporter: Cum vedeti viitorul în plan local privind generațiile aflate în prezent în proces de formare școlară și profesională? Apreciați că emigrarea este o soluție potrivită?

Ilie Cretan: În economia țărilor spre care ne uităm cu admirație, peste 50% din forța de muncă este cantonată în servicii. Sunt de părere că este prea mult un învățământ local cu două licee. Este bine să trecem urgent la

pregătirea tinerei generații în meserii și profesii necesare sectorului servicii din economia locală. Emigrarea este cea mai proastă soluție, doar o soluție temporară, o soluție de salvare.

Claudiu Duinea: Sunt absolut convins că emigrarea nu este o soluție potrivită. Trebuie să ne păstrăm tot ce este pozitiv și valoros. Din păcate, condițiile sunt de așa natură, încât suntem obligați să acceptăm că ne părăsesc oamenii competenți.

Reporter: Cum apreciați că poate fi diminuat somajul care a devenit un fenomen social alarmant? Ce părere aveți despre posibilitățile investițiilor străine într-o perspectivă apropiată?

Ilie Cretan: Diminuarea somajului constituie una dintre cele mai importante vederi ale CL. Toate, dar absolut toate cererile adresate de agenții economici Consiliului Local au fost rezolvate cu lejeritate. Într-o perspectivă apropiată nu văd o salvare sau mai mult o dezvoltare a locurilor de muncă din partea capitalului străin. Sunt de părere că dezvoltarea segmentului de servicii, diversificarea producției agricole și prelucrarea finală a acesteia sunt principalele căi de creare a locurilor de muncă.

Claudiu Duinea: Prin atragerea de investitori, fie ei străini sau români, doar în felul acesta se poate diminua somajul. Ca să ai locuri de muncă, îți trebuie cineva care să ti le ofere.

Reporter: Pentru cititorii Gazelei de Băilești care n-au posibilitatea accesării site-ului Primăriei Băilești, pe care sunt poste

Interviu cu domnii consilieri

Ilie Cretan și Claudiu Duinea

luat de Valentin Turcu

declarațiile de avere, mai precizați o dată ce dețineți în proprietate.

Ilie Cretan: Dețin o locuință în municipiul Băilești, o casă în comuna Rast și un autoturism. Alte părți din avere sunt detinute de copiii mei majori. Menționez că toată averea am obținut-o înainte de a deveni consilier local.

Claudiu Duinea: Un autoturism Dacia Logan, sunt acționar la 3 firme: la una dintre ele sunt acționar majoritar, iar la celelalte două am câte 50%, respectiv 25% din acțiuni.

Reporter: Domnilor consilieri, în afara celor incluse în prezentul chestionar, ce apreciați că se cuvine comunicat băileștenilor din partea Domniilor Voastre prin Gazeta de Băilești?

Ilie Cretan: Trebuie să înțelegem cu toții că unitatea de grup este cea mai importantă. În

ultimul timp, se observă o dezbinare între cetățenii urbei noastre. În caz că nu înțelegem că, dacă dorim să avem străzi, trotuar, iluminat public, școli moderne, parcuri, canalizare, instituții locale viabile etc, este necesar să ne aducem cu toții contribuția, să eliminăm răutățile. În final, doresc să transmit concetătenilor meu multă sănătate, putere de muncă, bunăstare și tot ce-si doresc. De asemenea, îi rog să aibă încredere în Consiliul Local și atunci când au ceva de transmis, o pot face fără rezerve, inclusiv prin participarea la ședințele Consiliului Local.

Claudiu Duinea: Să fie mult mai apropiat unii de alții și să nu le lipsească spiritul de inițiativă și de receptivitate față de perspectivele localității.

Reporter: Vă mulțumesc și vă urez succes!

la Magazinul Universal – actualul Oprică Rosu, lângă B.C.R. – cățiva „revolutionari“ îl obligau pe bietul Stan Tunaru să scoată de sub tejghea, pentru consumul general, sticlele de Pepsi destinate domnilor Lăja și Compania!

În fața Primăriei – câteva sute de persoane, o lume numeroasă și pestriță. Unul dintre primii lideri promitea multimii că porcii de la ISCP nu vor mai părași orasul, rămânând pentru consumul local. Ascuns în podul instituției, primarul C.D., cu care am vorbit ceva mai târziu, îmi

► Continuare în pag. 7

Din “Amintirile unui dascăl”

40. „Oamenii au învățat din istorie că n-au învățat nimic din istorie“

Hegel

Rog să fiu iertat, mai ales că am atins o cifră rotundă cu acest episod, dar eu am văzut Revoluția din decembrie – varianta ei băileșteană – printr-o cheie mai aparte, oarecum diferită de convingerile sau părerile altor oameni.

Mă înclin și mă închin în fața veritabililor eroi ai Revoluției, cei

care si-au jertfit viața sau sănătatea în fața gloanțelor regimului comunist. Dar la Băilești evenimentele de aici au părut mai mult un vodevil și mă voi explica de îndată.

Ca toți români, am urmărit cu sufletul la gură întâmplările dramatice, chiar tragicе, de la Timișoara și București. Am sperat, ca orice om normal, într-o schimbare majoră, pe măsura sacrificiilor care au însângerat luna decembrie a anului 1989. La Băilești

însă, o repet, faptele s-au apropiat mai mult de Caragiale, de cunoscuta lui schiță Boborul!

„Ca director coordonator sub regimul lui Ceaușescu, eram obligat să asigur, o dată la opt zile, un fel de supraserviciu la Primărie. Practic, dormeam în camera oficială din spatele restaurantului „Select“ și dacă ofițerul de serviciu de la Poartă mă solicită, intervineam după caz. În acea seară de 22 decembrie, îmi venise rândul...

tablă, țeavă, cornier, mese din beton, toate din recuperări.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă modificarea art. 1 al HCL 24/2014, se menționează că, luând în considerație faptul că, în urma verificării documentației privind acordarea plășilor pe suprafață de către APIA Dolj pentru pajiștea permanentă, izlaz comunal, proprietatea a CL Băilești, a rezultat o suprafață eligibilă de plată de 282,74 ha, executivul a solicitat CL emitera unei hotărâri prin care: Se aprobă modificarea art. 1 din HCL 24/26.03.2014, după cum

urmează: „Se aprobă suprafața de 282,74 ha cu pajiști permanente, deținute în proprietate de Consiliul Local al municipiului Băilești, pentru întocmirea documentației care urmează a fi depusă la APIA Dolj, în vederea obținerii subvenției, întrucât pentru această suprafață nu există solicitări de arenare, concesionare, închiriere sau folosință gratuită.“

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă scoaterea la concurs a unui post de medic specialist anestezie-terapie intensivă în cadrul Compartimentului ATI al Spitalului Municipal „Prof. dr. Irinel Popescu“ Băilești,

dr. Irinel Popescu“ Băilești, se precizează că prin adresa 2449/17.05.2014 conducerea spitalului informează că pentru desfășurarea în condiții optime a programului operator la secția Chirurgie Generală cu compartimentele aferente ORL, Oftalmologie și la secția Obstetrică-Ginecologie, precum și

pentru monitorizarea post-operatoare a pacienților în Compartimentul ATI, solicită aprobarea scoaterii la concurs a unui post de medic specialist anestezie-terapie intensivă. Întrucât în prezent postul este liber iar serviciile specifice sunt efectuate de medici

detașați de la alte spitale din județ, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: Se aprobă scoaterea la concurs a unui post de medic specialist anestezie-terapie intensivă în cadrul Compartimentului ATI al Spitalului Municipal „Prof. dr. Irinel Popescu“ Băilești.

Așa după cum, în mod logic, este normal, la această ședință comunicarea, spiritul deschis, responsabilitatea, maturitatea și prețuirea reciprocă s-au dovedit preponderante. Așa da!

Gh. GHEORGHIȘAN

Satisfacție, mândrie, triumf

Că Băileștiul n-a dus niciodată lipsă de talente este o afirmație deja axiomatică. Aici s-au născut sau de aici au plecat valori, unele repere emblematic ale țării, virtuozi în arta interpretativă. Să nu uităm că de aici și-au luat zborul, unii spre cele mai înalte culmi, alții spre consacrare deplină, cu toții mândria comunității noastre, Amza Pellea și Marcel Iureș, monștri sacri ai teatrului și cinematografiei, Dumitru Furdui (chiar dacă nu s-a născut în Băilești), apoi mai tinerii Daniel Tudorică, Liviu Topuzu, Daniel Mirea și Pompilică Ciochia. Profesorul Valentin Turcu a fost înzestrat cu mare talent actoricesc, putând, aşa cum spuneam și cu alt prilej, să joace pe scena oricărui teatru profesionist, Ion Teacă, excelent interpret de poezie și monolog, care a fost prezent de câteva ori în programul de Revelion al televiziunii și Carmen Mitrache (Maican), recitatoare de poezie, mai ales patriotică, și cu o sensibilitate aparte.

Cu muzica au cochetat și au avut înregistrări la Radiodifuziunea română cunoscutul fluierăș Niță Vădeanu și apoi Iulică Ungureanu, iar cei care sunt mai tineri vor fi surprinși, probabil, de faptul că în tinerețea Domniei Sale, distinsa profesoară Vivi Ignat interpreta dumnezeiești române.

Amintiri, amintiri! Ce repede trece timpul!

Spre bucuria noastră a tuturor, nu rămâne cu nostalgia unor timpuri trecute, întrucât în ceea ce privește cântecul, poezia și dansul, acestea se află pe mâini

bune, copii și adolescenți talentați și pasionați, dormici de autodepășire, precum și entuziaști șlefuitori de talente sunt demni continuatorii ai celor din trecut. Împreună au realizat de-a lungul ultimilor ani spectacole care au mers la inima spectatorilor.

Cel mai recent triumf a fost spectacolul muzical-coregrafic „Călătorie în lumea minunată a copilăriei“, iunie 2014, susținut de copii care fac parte din trupele de dans sportiv ale Casei de Cultură „Amza Pellea“ și de trupa de majorete a Clubului Sportiv Municipal „Progresul“ Băilești – coregraf neobosită și mereu Tânără profesoară Virginica Ciontu.

Componenții acestor trupe sunt din municipiul nostru și, poate surprinzător pentru mulți, având în vedere calitățile interpretative, au vîrste cuprinse între 5 și 14 ani. Pe mulți dintre ei i-am urmărit cu atenție și mărturisim cu sinceritate că ne-a impresionat „devenirea“ lor, saltul calitativ înregistrat, soliștii fiind posesori ai unor voci catifelate. Pentru programele înregistrate merite deosebite revin modelatorilor, acestor cizelatori de talente, învățătorul Cătălin Neță și profesorii de muzică Iuliana și Gabriel Radu, cărora le transmitem felicitări și-i asigurăm de superlativa noastră prețuire pentru profesionalismul, onestitatea și perseverența, probate în tot ce fac ca oameni care se respectă și lasă ceva durabil în urma lor, având sentimentul înăltător al datoriei împlinite.

A fost un spectacol agreabil, un spectacol de divertisment care i-a înnobilit sufletește pe fericiții

spectatori care au avut privilegiul să aprecieze frumosul creat de micii artiști, unii dintre ei, îndrumați cu dragoste și competență, putând deveni vedete în sensul bun al cuvântului.

La Băilești muzica usoară se află pe mâini bune, are soliști de nădejde și de perspectivă, dar o ierarhizare ar fi nerecomandată și paguboasă, fiecare interpret având stilul și particularitatele lui. Anda Secu, un talent autentic, s-a dovedit și de data aceasta fermecătoare (ea a obținut locul al II-lea la Concursul Internațional de muzică și dans organizat în localitatea Berkovitsa-Bulgaria), Teo Bădină (6 ani) a surprins prin vocea ei caldă, iar Alex Alniță (6 ani), prin dinamismul și dăruirea sa, a creat un moment emoționant. Cei doi au interpretat în duet melodia „Ce minunată este muzica!“, fiind răsplătiți cu ropote de plauze.

Alexa Ungureanu (6 ani) a impresionat prin prezența scenică și prin vocea deosebit de plăcută, prin elegantă, în timp ce Adnana Ignat (8 ani) și-a datorat succesul vocii sale puternice și limpezi. (A obținut premiul special al juriului la Festivalul Internațional Berkovitsa, 2014)

Nici solistele de muzică populară nu s-au lăsat mai prejos, au dovedit respect pentru folclor, acest tezaur și depozitar al sufletului românesc. Ana Maria Pelea (12 ani) a interpretat cu patos două melodii care au creat bună dispoziție, aducând zâmbete pe chipul spectatorilor, indiferent de vîrstă. O mare speranță băileșteană în muzica populară s-a dovedit această fetiță vioaie și

plenă de grăție, Andreea Cioacă (8 ani), care a avut o prestație de excepție, deși se afla la prima apariție într-un astfel de spectacol.

Alături de cântec, dansul a triumfat și i-a făcut pe cei prezenti în Parcul municipiului să călătorescă parcă pe aripile visului în lumea minunată a copilăriei.

Trupa de majorete a creat o impresie de neuitat prin atitudinea componentelor, prin sincronizarea mișcărilor executate cu deosebită grăție și coregrafie fără cusur. Dansul celor mici le-a adus admirarea publicului prin dezvoltarea mișcărilor, iar dansul clown-urilor veseli cu acrobațiile lor a bine-dispus, în mod special, pe micii spectatori (trupa a obținut locul I la faza județeană a Concursului de dans din luna mai 2014). Trupa de majorete, clasele a II – a IV-a fost aplaudată cu generozitate pentru modul în care compoñenții s-au încadrat în ritmul muzicii.

Costumele, bucuria, dăruirea și grăția copiilor implicați în spectacol au dovedit cât sunt de speciali.

Cuvinte de aleasă prețuire se cuvin organizatorului și coordonatorului spectacolului, neobosită și competența Carmen Mitrache, înaltului profesionalism al lui Dan Firțulescu, care a asigurat aranjamentul muzical și sonorizarea, ambii oameni de valoare ai Casei de Cultură „Amza Pellea“, artizanii marilor realizări ale instituției.

Coordonatorul spectacolului și-a exprimat gratitudinea și a apreciat în mod deosebit prezența la manifestare a dlui primar Costel Pistrău și a directorului instituției de cultură, dinamicul profesionist Marcel Boța.

O nouă competiție, un nou

triumf, un alt prilej de mândrie!

Trupa de majorete a CSM „Progresul“ Băilești, în componență: Alina Obaci, conducătoarea trupei, Larisa Dinu, Andra Constantin, Claudia Cotigă, Mihaela Ristea, Alina Ciochia, Cristiana Iures, Gabriela Ioță, Gabriela Popescu, Bianca Mozara, Gabriela Vițălaru, Teodora Neță, Maria Vâlcea și Laura Mitroi a participat, pe data de 1 iunie 2014, la Campionatul Național de Majorete, ediția a VII-a, Cluj-Napoca și, printr-o evoluție apreciată și aplaudată, s-a clasat pe locul al III-lea, obținând medalia de bronz la secțiunea „Majorete hobby“. Succesul majoretelor este cu atât mai prețios, cu cât se are în vedere că la concurs au participat peste 900 de copii de diferite vârste din toată țara, iar din juriu au făcut parte președintele Asociației de Majorete din România, care arbitrează și la concursuri europene, un invitat din SUA și alți oameni importanți din lumea sportului.

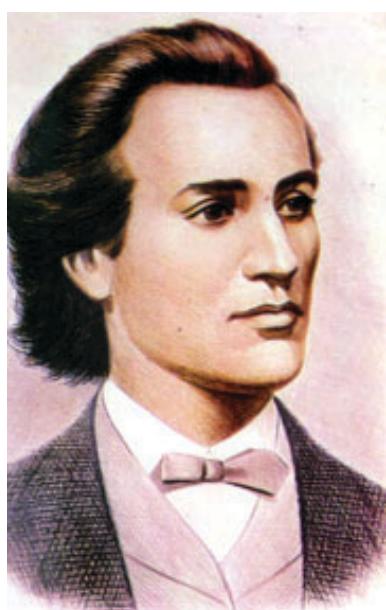
De asemenea, apreciindu-i-se profesionalismul și izbânzile obținute, instructorul și coregraful formației, profesoara Virginica Ciontu a primit un premiu pentru întreaga activitate.

Instructorul-coregraf și componentii trupei de majorete aduc multumiri dlui primar, Costel Pistrău, și dlui director al CSM „Progresul“, prof. Florin Duinea care i-au sprijinit și au făcut posibilă deplasarea la Cluj.

Din partea redacției, felicitări tuturor celor implicați în aceste manifestări artistice de prestigiu care aduc bucurii și clipe de mândrie, ajutându-i pe oameni să depășească temporar momentele de viață cenușie.

Gh. GHEORGHISAN

125 de ani de la plecarea în eternitate a Domnului nostru Eminescu

unde data coincide cu finalul anului de învățământ, cu febrilitatea specifică – încheierii de situații, serbări, acordări de premii, pregătirea examenelor...

La Băilești gazeta comunității, prin redacția ei, își face, astfel, datoria de onoare să comemoreze în numărul de față personalitatea celui care a fost cel mai de seamă dascăl al neamului, prin creația literară și publicistică, rod a geniului cu care a cântat iubirea, natura, trecutul și a crezut în virtuțile și viitorul patriei. („La trecutu-ți mare, mare viitor!“) Eminescu ne-a revoluționat limbajul poetic, iar întreaga sa operă e o pildă de folosire a limbii ro-

mâne – cu elemente regionale, arhaice, neologice sau din fondul principal – cu funcții stilistice, iar scrierile sale sunt exemple de corectitudine fonetică, morfologică și sintactică.

Recunoscut ca valoare poetică supremă încă din timpul vieții de către Maiorescu – întemeietorul eminescologiei – Eminescu n-a fost nici pe departe un răsfătat al contemporanilor, precum alții din vremurile noastre, cărora critica de gașcă le-a exagerat valoarea, ba pe unii i-a făcut chiar mari scriitori. Cu toate că l-au contestat unii în epocă, ducerea Lui pe ultimul drum, cu mijloacele și potrivit obiceiurilor de atunci, a

constituit o afirmație fără precedent a respectului și venerației pentru o personalitate a spiritualității naționale, dacă ne gândim că, până la Bellu, în cortegiul funerar „i-au dus panglicile, încoviați de ani, patru prim-miniștri ai tinerei României, iar, la cimitir, un cor alcătuit din studenți i-a cântat «Mai am un singur dor?»“.

De atunci, poetul național și universal care este Eminescu a fost comemorat de generații care s-au succedat și e suficient să amintesc că azi mormântul poetului e înconjurat de flori și panglici tricolore, în orice anotimp de către trecători bucureșteni sau de pretutindeni ori că mulți bucuc-

reșteni păstrează în amintire cum urmău exemplul lui Geo Bogza, care la fiecare 15 ianuarie și 15 iunie mergea cu un braț de flori la statuia poetului de la Atheneu.

Mai surprinde pe cineva că în Basarabia, Bucovina de Nord și Tînărul Herței – teritoriile și populații răpite samovolnic României, cu acceptul ostentativ al celor care, mai apoi, au strigat din adâncul bosogilor „Trăiască în veci prietenia româno-sovietică“, zisă în Imperiul Sovietic „moldoveni“, au rămas uniți în simțiri, chiar deportați în Siberia sau internați în Gulag, cinstind memoria Domnului Ștefan cel Mare și Sfânt și a Domnului poeziei – ➔

A fost comemorată personalitatea poetului nostru național cu pietate și adâncă recunoștință, de către Academia Română, facultățile de litere din universități, institute de cercetare de profil și, cu caracter mai restrâns, în școli,

“Zilele liceului” – prilej de reafirmare a spiritului de emulație la ”Mihai Viteazul”

A intrat în tradiția școlii organizarea și desfășurarea, în prag de vară, a zilelor școlii, eveniment pregătit cu seriozitate și deplină conștiințiozitate de către conducere, corp didactic și elevi, pe parcursul a trei zile, respectiv, 28, 29 și 30 mai a.c.

Evident că s-a pus accent pe cunoașterea instituției, altfel spus, e vorba de principalele schimbări petrecute în decursul celor aproape șase decenii de funcționare; de la liceu teoretic cu clasele I-XI, apoi I-XII, la câteva separări de ciclurile primar și gimnazial și înființarea Școlii Generale nr. 7, apoi nr. 5 (azi Aviator Petre Ivanovici) cu aproape tot atâtea comasări, la liceu industrial: 1978 – 1990, cu clase de profiluri difere (electrotehnic, mecanic, hidrotehnic, economic, cu clase de școală profesională cu 8 și cu 10 clase), la școală complementară (un surogat!), la chiar școală post-liceală (tehnician normare-salarizare), iar, în cele din urmă, la întoarcerea la forma de liceu teoretic real-umanist, formă care l-a consacrat ca instituție de învățământ de prestigiu a localității, a imprejurimilor și nu numai. De aici au plecat în țară și pe cele 5 continente absolvenți pentru care liceul (azi „Mihai Viteazul”) constituie mândria lor de o viață – fapt pentru care vin la reîntâlnire.

Daniela Beldea, Laurențiu Burcă, Geanina Tudoroni, Silvia Cismaru, Alina Preda, Mirela Matara, Marga Panait, Camelia Ionescu, Anișoara Puțan, Monica-Constanța Bolovan-Petrișor, Carmen Mihai, Andreia-Helga Stroe, Marinela-Luminița Urziceanu.

Au fost elaborate și susținute comunicări și referate pe teme de interes atât privind actualitatea și perspectivele europene, cât și privind personalitatea domnitorului unificator Mihai Viteazul și locul lui în istoria națională, balcanică și europeană, precum și prezența personalității sale în arte – literatură (poeme, proză, dramaturgie), muzică, arte vizuale și cinematografie, totul urmărind o contri-

nirile de revedere mai rare sau mai dese, maturizați sau la vârsta senectutii, de peste Ocean, sau își reafirmă iubirea față de liceu și anii petrecuți în el pe retelele de socializare.

La manifestările din acest final de mai, s-au implicat cei mai mulți elevi ai școlii, din toate cele trei cicluri de învățământ – primar, gimnazial și liceal, sub atenta îndrumare a profesorilor:

de căt, prin prestația inteligenței, de valoarea creației eminesciene, îi contestă diferite aspecte ale operei, altfel spus, dintr-un cosmopolitism exagerat, îi reproșează ce ține de specificul național, iar alții – urmașii protocroniștilor, îi contestă universalitatea.

Orișicum, acești detractori nu fac decât să impieze rezultatele remarcabile ale cercetătorilor eminescologi – istorici literari, critici, lingviști, editori, stilisti, esteticieni și comparatiști, începând cu Maiorescu și continuând cu alte destule generații,

buție substanțială adevarată la modelarea caracterului elevilor, pe temeiul mândriei de apartenență la comunitatea cu un atât de prestigios nume, nume atribuit deloc întâmplător, dat fiind cultul marelui voievod pe aceste meleaguri, pe care în anii tinereții a fost Ban al Craiovei.

De o importanță deosebită, prin originalitate și creativitate, au fost manifestările cultural-artistice și sportive, de o varietate pe măsura așteptărilor și semnificației evenimentului: dans, pantomimă, teatru (dramatizare după „Un pedagog de școală nouă“ de I. L. Caragiale) interpretare muzicală (eleva Boia Georgeta – clasa a IX-a), spectacolul „Cu mască și ... fără

mască“, concursuri sportive – tenis de masă, role, face painting.

Manifestările s-au încheiat într-o atmosferă de optimism, stare potențată de spiritul de emulație ce este vădit întreținut de cei doi directori – prof. Gabriel Tica și prof. Valentin Toană – într-o perioadă în care tentațiile tind să influențeze negativ dezvoltarea personalităților elevilor. Acțiunile sunt cu atât mai meritorii, cu cât D-lor și întregul corp profesoral reușesc cu abnegație să continue cu mijloace adecvate tradiția școlii, care în cele șase decenii de existență a fost și se menține în poziția de portdrapeal al învățământului local, pe temeiul rezultatelor obținute, certificate de forurile supe-

rioare, dar și ale comunității locale, și, mai ales, ale cetățenilor Băileștiului și localităților apropiate și chiar mai de departe, azi bunicii, părinți și elevi ai liceului.

O altă dovadă a continuității spiritului de emulație și în prezent și o perspectivă apropiată s-a dovedit și întâlnirea cu foștii profesori ai școlii, pensionari mai de demult sau de dată mai recentă. Pe un ecran, acestora conducea școlii a avut inspirata inițiativă de a le prezenta bunele și foarte bunele rezultate obținute recent de elevii liceului la olimpiadele și concursurile școlare.

Au fost evocate amintiri, au fost comemorați, prin timarea unor momente de reculegere, cei plecați dintre cei vii, s-au făcut poze de grup și individuale, desigur în semn de atașament și prețuire a instituției pe care au servit-o cu abnegație, fiindcă le-a dat posibilitatea de afirmare pe linie profesională.

Au adresat cuvinte de mulțumire actualului corp didactic și conducerii școlii prof. Sebastian Zloh și autorul acestui articol, care a ținut să menționeze că, pe lângă nenu-

mărații foști elevi ai școlii remarcăți, ulterior, ca ingineri, medici, farmaciști, juriști, cadre didactice, artiști, sportivi etc pe cei deveniți autori de cărți literare: în poezie – Mariana Oprea, Anca Preduș, în eseuri – Monica Berceanu, Dan Barbu – în roman și Mihai Iovănel – un studiu exhaustiv despre Mihail Sebastian.

Manifestarea a coincis cu o altă întâlnire de inimă, anume revederea anuală a absolvenților primei promoții a liceului – 1960.

Din peste 50 de absolvenți – azi septuagenari – au mai putut să participe doar zece, fiindcă numai în acest an au decedat trei, iar alții n-au putut participa din motive de sănătate sau se află prea departe. În orice caz, revederea colegială a fost cu mare încârcătură emoțională, într-o atmosferă din care nu a lipsit manifestarea nedisimulată de prețuire (a câtă oară?) a liceului absolvit și a profesorilor, din care mai sunt în viață numai doi – prof. Mihai Sitescu – lb. română și Dumitru Firu – matematică.

La reîntâlnire au răspuns „Prezent!“ următorii foști elevi: Amzulescu Ioana, Cula Maria, Gaciu Didina, Gaciu Victoria, Staicu Steliană, Becherescu Petre, Drăguș Paul-Doru, Mitroi Dragos-Victor, Pirnea Marian și semnatarul acestor rânduri.

Valentin TURCU

geniul eminescian, evidențiat în ce a scris, este nivelul cel mai înalt de exprimare, nemaiatins în limba română, ceea ce înseamnă că Eminescu va dăinui prin vremi tot atât cât în lume se va vorbi românește.

Pretuindu-l pe Eminescu, marele N. Iorga, autor al multor istorii, printre care și una a literaturilor românești de căteva mii de pagini, l-a comparat cu marii românci ai literaturii universale și i-a stabilit locul între aceștia, iar Sadoveanu, ca semn al venerației, a imprimat un disc pe care, cu

vocea lui inconfundabilă, i-a recitat câteva poezii și e o certitudine că, lui Argeșii chemarea la poezie i-a venit la vârsta de opt ani, când l-a văzut pe Eminescu pe o stradă bucureșteană, privit și admirat de trecători.

Contestatarii lui Eminescu fac doar praf pentru ochi nevăzători și pentru afoni care nu simt cântecul versurilor, în speranță că se vor remarcă astfel printre prețință modernitate, făcându-se că nu înțeleg că Eminescu e vesnic actual.

Valentin TURCU

► Eminescu.

Că zilele acestea, la București, în Aula Academiei, a fost comemorat de acad. Eugen Simion și acad. Mihai Cimpoi, de la Chișinău, alături de alții eminescologi, însemnată că, pe bună dreptate, elita intelectualității românești a luat direct și discret atitudine față de niște contestări mănați de spirite malefice, căci, dacă în timpul vietii Macedonski îl blama din invidie, iar Dim. Petrino și Bonifaciu Florescu din ură personală, azi cățiva, ca să se distingă și ei prin ceva și din neputință de a se apropia căt

Balada viselor

Motto:

*„Om, pasare și floare
Sunt umbre în abis,
Cuvântul e zadarnic,
Iar viața este vis...“*

Omar Khayyam

Când pe străbuni i-a gonit
Să au plecat din Paradis,
Dumnezeu le-a hărăzit
Pentru totdeauna vis,

Dar, ce e visul, de fapt?
S-a spus că este o stare
De care un om e apt,
Cât are-n lume suflare.

Mereu copii și adulți,
Când nu mai au mintea trează,
Se știe, că cei mai mulți,
Adânci în somn visează.

Visele-acum mii de ani
Le întreținea un zeu;
Credeau mulți greci și romani
Să-l invocau pe Morpheu

Să le dea un somn senin
Cu vise copleșitoare,
Odihnitor și deplin,
Oriunde, la fiecare.

Cine să-i știe pe nume
Si câți oameni necăjiți
Au fost, prin vremuri, în lume,
Numai în somn, fericiți?!

Căci, mai toti, când se trezeau
Din vise, iute, apoi,
Cu tristețe se-ntorceau
La necazuri și nevoi?!

Ca element lexical,
Vis are-ntre limite,
Două forme de plural,
Semantic deosebite...

Cu sens propriu este vise,
Visuri cu sens figurat –
Primu-n granițe precise,
Iar al doilea – stilizat

Visele sunt doar plutiri
Dese în somnul conștiinței,
Iar visurile – porniri
Spre culmile năzuinței.

Oamenii, când se-nnopteaază,
Din vremuri demult trecute,
La despărțire-si urează
"Somn ușor, vise plăcute!"

Visele, de obicei
Sunt încercări necesare
Si-aproape două - din trei,
Căd adesea în uitare.

Sunt scurte sau prelungite,
Din odihnă izvorâte,
Peste trupuri istovite
Si frumoase sau urâte.

Multe, din cele viseate,
Pot, sigur, să se repete,
Însă, în realitate,
Stârnesc, uneori, regrete,

Fiindcă, fenomen firesc,
Fiind destule frumoase,
Ele nu se "lzbândesc",
Deci sunt vise mincinoase !!!

Ce ar mai putea să facă
Cei slabii? Nimic, e-n zadar,
Într-un somn agitat dacă
Visul devine coșmar !!!

Iar, alteori, e firesc
Să trezească bucurie,
Căci pare, când se-mplinesc,
Că aşa a fost să fie,

Iar, în lumea noastră mare,
Visele, preponderent,
Sunt de rău prevestitoare,
Dar și de bine, frecvent...

Visurile sunt lumești,
Uneori chiar delirante,
Banale sau nebunești,
Adesea epuizante,

Sunt și cu horături,
Sunt curate, linistite,
Cu zgromot și-njurături
Si convulsii nedorate...

Unii, ce profund visează,
Se zvârcolesc violent
Si în somn monologhează,
Vociferând vehement,

Sau poartă, alți visători,
În asternut, în zadar
Des, cu interlocutori,
Dialog protocolar...

Se rostesc, în vis, discursuri,
Cu gesturi chiar măsurate
Si se încearcă demersuri,
Din poziții asumate.

De copil, la bătrânețe,
Din vis, mereu, cel sărman,
Orisiunde, cu tristețe,
Se-ntoarce-n cotidian;

Dacă soarta i-a prezis
Iluzii în serie,
El revine, după vis,
Din lux, în mizerie...

Visele-l îndepărtează,
Temporar, de suferințe,
Căci, în somn, nu mai contează
Lipsa-n destule privințe,

Iar, cei care sunt normali –
Sărac, bogat, slugă, domn –
În vise sunt toți egali,
Adânc cufundați în somn.

În vis orice e posibil –
Inversări de situații,
Chiar de nu și admisibil,
Cu mutări și perturbații –

Să scape de suferință –
Orb, ciung, și sau olog,
Să fie hot, în căintă,
Sau miliardar – milog,

Primadonă - servitoare,
Regină prostituată,
Chelnerită - scriitoare
Si stareță - măritată.

Ne pare la toți firesc
Că s-a consacrat, dejă,
Când vise se povestesc,
Să-nceapă cu "Se făcea..."

Apoi, vine derularea,
Mai pe urmă-o tălmăcire
Si-n final, interpretarea,
Cu plâns, râs sau nălucire.

Oamenii au nervi descriși
În cărti, nervi ce stimulează
Visuri cu ochii deschisi
Si cu mintea perfect trează,

Iar, din ființă omenească,
Pe ale inimii valuri,
Încearcă să se-mplinesc
Dorințe și idealuri...

Destui sunt chiar optimiști
Si visează spre mai bine,
Dar se consolează triste,
Că se-mplinesc prea puține,

Se auto-ncurajează,
Altii, însă, cu confuzii,
Văd că în zadar visează
Si că doar își fac iluzii...

Orisiicine, orisicând,
Are visuri să prospere;
Le poartă-n suflet și gând,
Cu teamă să nu dispere...

Mulți purtați de vis se lasă
Să nu mai stea cu chirie
Si să-si cumpere o casă,
Din căști la ...Loterie.

Unu chiar a câștigat
Cu trei numere visate
Pe o bancă, în parc, beat
Si dimineață jucate...

Si a mai tras o betie
Când s-a trezit om bogat,
Că-a scăpat de sărăcie
Cu câștigul încasat...

Au visat cu ochi deschiși
Chiar mari personalități
Istorice și distinși
Savant și-alte somități.

Într-un vis Sardanapal,
Ce băuse, în exces,
Lumii de-atunci i-a prezis
Cruntul "MANE, TEKEL, FARES!"

Aristotel n-a visat,
Dintr-un elev silitor
Să iasă un încercat
Si mare cuceritor,

Dar Alexandru -a visat,
Că, bătând o cale lungă,
Tecând peste Eufrat,
Până-n India să-ajungă...

Caesar, căcă-are și stiu,
Sigur, dintr-un vis ciudat,
Însă nicicum n-a crezut
Că va fi asasnat...

Ba, chiar a părut surprins,
Sincer, acolo-n Senat,
Când Cassius l-a împins,
Iar Brutus l-a-njunghiat...

În Corsica lui natală
Napoleon n-a visat
Că-n a Franței capitală
Se va proclama-mpărat,

Nici că va fi exilat,
De britanici umilit
Si apoi treptat-treptat
Cu arsenic otrăvit.

Petru, țarul rușilor,
Din viață încă slăvit,
Să se spele în Bosfor
A visat, până-a murit

Si în visuri panslavismul
S-a perpetuat, apoi,
Pe mâna cu Comunismul,
Prin teroare și război.

Alți țari și, mai apoi, Lenin,
La rândul lor au visat
Si, după ei, Iosif Stalin,
Alte cuceriri, treptat,

Iar, azi, K.G.B.-istul Putin,
De ce n-ar visa și el
Să-ajungă chiar pe deplin
Stăpân până la Bruxelles;

Rachetele-si zângănește
Si Ucraina atacă;
Visează războinicește
U.R.S.S. să refacă...

Tot visează sirienii,
Dar nu scapă de Bachar
Si de ruși, ucrainienii;
Sunt, doar, visuri în zadar

Si visează toți chinezii,
De decenii, unitate,
Dar nu vor și taiwanezii
Si rămân țari separate...

Azi, în Basarabia,
Visează autohtonii
Unirea cu România,
Dar se opun rusofonii...

Noi degeaba am visat
De datorii de război
Si de ruși să fi scăpat
Si de cote, mai apoi,

Si de colective, după,
De datoria lui Ceașcă,
Până a fost să se rupă
Visul și să cadă flească...

Doar unu ni s-a-mplinit,
Că, azi, respirăm alt aer
Si am scăpat, în sfârșit,
De Sovromuri și de C.A.E.R.

Alt vis ne-a măngâiat anii
Si cu elan așteptat
Să vină americanii
Dar ei au ...întârziat...

Am visat, în toată treaba,
Că de noi o să le pese,
Dar visul ne-a fost degeaba,
Că-au venit cu ...interese:

Vor aurul de pomană,
Dar ce e mai trist,
Nu doar Rosia Montană,
Dar vor și gaze de șist...
Unde e independența,
Economia de piață,
Dacă le simți lor prezența,
Si amestecul pe față?!

Depindem de-o gură-spartă
A unui ambasador
Ce nici n-a stiu, pe hartă,
Unde e, anterior

Si căuta România
Pe meleaguri depărtate,
Undeva prin Asia,
Africa sau Emirate... ,
Iar, cu mintea lor puțină,
Cum ar fi putut să știe
Că româna e latină,
Că-așa i-a fost dat să fie.

Pe Vlahuță, azi uitat,
L-au prețuit cititorii
Că în versuri s-a-ntrebat
"Unde ni sunt visătorii?"

Destui poeti și-au permis,
În stihuri nemuritoare
Să evadeze în vis
Din viață lor trecătoare.

În vis s-au refugiat
Alecsandri, Eminescu,
Detașați nelimitat,
Arghezi și Minulescu...

Enescu, la rândul lui
Visa pe corzi de vioară,
Sub vraja arcușului,
Prin toată lumea și-n Tară...
.....

Cine-ar putea să, cumva,
Ca să dea date precise,
Cât timp vor mai exista
În lumea de acum vise?!

Vor mai fi mulți scriitori,
Savantii, sportivi și artiști
În vise încrezători,
Toleranți și optimiști?!

Dacă-or mai fi visători,
Desigur e greu de spus,
La noi anii viitori;
Știe numai Cel de Sus...

Ce stim toți e că, din plin,
Zilnic, sărăcia crește
Si, puțin căte puțin,
Vîsam ... europenește...

Valentin TURCU

Din "Amintirile unui dascăl"

► Continuare din pag. 3

mărturisea cu disperare că nu fusese... protejatul Elenei Ceașescu, cum se vorbea prin oraș, ci dimpotrivă. Și în vreme ce oamenii se bucurau sau scandau pentru plecarea dictatorului, manifestând justificat și zgomotos, a mai apărut un detaliu care m-a dezgustat: printre manifestanți se insinuase și un cunoscut cheflui băilestean, o vreme angajat cioban chiar la Școala Agricolă. Venit probabil direct de la cărțimă, se bătâia cumplit pe picioarele nesigure și scanda, aproape imperceptibil: Liberă! Libertate!

Scârbit dar și amuzat, mă întrebam ce anume îl împiedicase pe SD să bea? Numai eu îl scosese de câteva ori din arestul Miliției, unde fusese băgat, în stare avansată de ebrietate. Poate că tradițiile ... anticomuniste ale tatălui său care, în acceasi stare, striga pe străzi lozinci favorabile lui... Maniu și Brătianu? O mai spun o dată: sunt ferm convins că majoritatea celor prezenți atunci în fața Primăriei erau oameni cinstiți, dornici de o schimbare radicală. Doar că, iată, oameni cu un comportament deviant reuseau să arunce în derizoriu idealurile Revoluției.

Peste două-trei zile, conducătorii F.S.N. Băilești au decis, probabil, că nu sunt un comunista, ci doar unul dintre numerosii posessori ai unui carnet de partid. De aceea, m-au cooptat în Consiliul Orășenesc și astfel am avut prilejul să-l văd pe unul dintre reprezentanții noilor autorități județene. Aceasta a venit la Băilești într-un... TAB (transportor auto blindat) – vezi, Doamne, dacă-l atacau teroristii pe drum? – spre a testa starea de spirit de aici și a face recomandări... prețioase. L-am privit cu atenție: cu plete lungi, lăsat pe spate și cu haină lungă, un fel de manta, m-a obligat să mă gândesc la Eliade Rădulescu, cu celebra lui pelerină, trecând maiestuos pe străzile Bucureștiului, la 1848! Cu un ton grav, aproape sacerdotal, ne-a dat câteva sfaturi și a plecat la... înaltele sale îndatoriri.

Culmea ridicolului am trăit-o peste alte câteva zile. Racordat la evenimentele și la tensiunea din țară – neuitatul Ioniță Teacă a dat alarmă la Stația de radioficare a orașului. Întrucât s-au semnalat niste elicoptere care se îndreptau spre Băilești, solicita tuturor locuitorilor apti de luptă să se prezinte la Miliție. Acolo, cu mic cu mare, sute de bărbați veniseră să apere Revoluția. Mai ales că Mircea G.,

unul din fotbalistii de la „Progresul“, povestea că văzuse cu ochii lui elicopterele înaintând din direcția Cioroiași-Siliștea Crucii.

Atmosfera devenise dramatică; orașul nu avea garnizoană militară, singurii oameni înarmați fiind milițienii care, imediat după 23 Decembrie, își puseseră pe brațul stâng o banderolă de revoluționar. Prin urmare, starea de spirit era incendiara. În incinta miliției se împărteau arme celor care stiau să le folosească. Bătrâni – printre care și nea Gogu Disa, poștaș, pensionar – veniseră cu cuțite, furci sau topoare.

Momentul culminant l-a reprezentat venirea precipitată a lui Firu M., care lucra în acei ani la Cooperativa „Victoria“ (la fosta Industrie Locală, lângă SMT). Răsuflând sacadat, acesta a reusit să spună că în birourile lor se află un... terorist! Paranoia se generalizase, aşa că am decis să dăm alarmă și, în frunte cu locotenentul Tenescu, un bărbat Tânăr și viguros, un IMS cu șapte-opt oameni a plecat spre locul cu pricina. Ceilalți s-au organizat; în vreme ce pe bătrâni i-am adăpostit în internele scolii, comandanțul Miliției a dat un ordin scurt: „La cucuvea! La cucuvea!“ N-am pricoput imediat, socotind că este un cod militar. I-am văzut însă pe unii milițieni luând poziția culcat, cu arma la ochi, în curtea instituției; câțiva mai tineri s-au urcat pe clădire unde, probabil, hălduia o cucuvea. Desigur, acesta era dispozitivul de apărare utilizat la instrucție.

Deodată, s-au auzit trei-patră împușcături și curtea Miliției a încremenit de tăcere. Pentru ca, peste alte câteva minute de tensiune insuportabilă, masina trimisă la „Victoria“ să revină. Supărat pe bună dreptate, dar având puterea să zâmbească, ofițerul Tenescu a spus că, probabil, o fereastră lăsată deschisă a produs curent, perdeaua s-a miscat iar oamenii de acolo s-au speriat grozav, crezând că este ascuns un... terorist. Și, la plecare, spre a fi siguri, membrii comandoului au tras, la intimidare, câteva gloanțe. Mă întreb și acum (fie-mi iertată ironia): dacă prin preajmă trăiau un Leonida și o Efimiță, ce se întâmplă?

Post scriptum: Repet, n-ăs vrea ca amintirile mele să fie interpretate drept o bagatizare, o minimizare a Revoluției și a idealurilor ei. M-am referit doar la fapte strict autentice, petrecute în Băilești, la care am participat personal.

Marian PIRNEA

Trăim într-o epocă în care știința și tehnologia au făcut salturi uriașe, incredibile. Totul se datează, bineînțeles, inteligenței de geniu a oamenilor și a dăruirii lor totale în muncă. Cele mai mari reușite, cele mai mari realizări se obțin numai prin **muncă** asiduă, cea care ne dă cele mai mari satisfacții.

Am fost atât de plăcut impresionat când am văzut la televizor, la emisiunea „Vrei să fii milionar?“ copii de clasa a IV-a de o inteligență sclipoare și cu o cultură pe care mulți adulți nu o au. Seriozitatea, gândirea acestor copii, atitudinea lor ne duc cu gândul că vor fi și în viitor oameni care vor duce lumea spre

unor copii, tineri, nevinovați, din partea bătușilor de aceeași vârstă. Sunt unii adolescenți care folosesc cu îndemânare cuțitul, dovedind o cruzime de neimaginat.

Și violența verbală a unor tineri te lasă înmărmurit. Se spune că uneori cuvântul poate ucide mai rău decât sabia.

Numărul elevilor zeci și a scăzut dramatic. O foarte mare parte din elevi nu mai învață. Acordă cel mai mult timp distracției. Își petrec multe ore în fața calculatorului, dar nu pentru informații din știință sau cultură, ci pentru jocuri și filme porno. Elevi din clasa a V-a încep să fumeze, iar în orașele mari, începând din clasa a VII-a, a VIII-a folosesc droguri.

soare pe creștetul capului, cu poșetă, cu unghiile ojate și fel și fel de agrafe. Atenție, dragi mămicuți, să nu regretați mai târziu! Ca să nu mai vorbim de eleve din clase mai mari, care au de multe ori o ținută indecentă.

Este de neimaginat ce se întâmplă pe plajă, la mare. Tinere, dezbrăcate aproape complet, care se mai și plimbă pe plajă, etalându-si formele dezvelite, atrăgând pri-virile chiar și ale copiilor de trei-patru ani, care rămân cu ochii fixați spre ele.

Vedem copii și de nouă-zece ani, după ora 22 și 30 că ies din parc (și fetițe și băieți). Oare părinții acestora nu sunt îngrijorați de faptul că lipsesc copiii lor la

Educația – o prioritate a zilelor noastre

progres, aşa cum au fost atâtăi îmantași care au dus faima României în lume.

Uimită am fost și de copiii atât de talentați de la emisiunea „Next star“ care prin harul de la Dumnezeu și tot prin muncă sunt adevărați copii minune.

Avem, în zilele noastre, un adolescent de geniu de la Râmniciu-Vâlcea, care a fost premiat în America pentru inventia sa. Ne mândrim și cu premianții de la olimpiadele internaționale. Dar, din nefericire, aceștia sunt prea puțin popularizați prin mass-media.

Câtă bucurie, cât **bine** aduc naționii noastre acești copii, acești tineri! Meritul este și al părinților care n-au precupești nimic pentru a cultiva aptitudinile copiilor, talentele lor, pentru a-și realiza idealul vieții lor.

Dar, din nefericire, societatea este din ce în ce mai tulburată de **comportarea** unui număr tot mai mare de copii, adolescenți și adulți.

Parcă s-a deschis din nou cutia Pandorei și s-a împrăștiat în lume multă răutate, **lene**, invidie, immoralitate, dușmanie, lăcomie, minciună și, foarte grav, o **violență fizică și verbală** fără precedent. Copiii uită de părinții lor bătrâni, bolnavi și neputincioși și nu se duc cu anii nici măcar să-i vadă, sunt mame care au plecat în străinătate să muncească și acolo s-au cuplat cu un alt bărbat și, incredibil, uită de copilașii lor, iar aceștia sufără cumplit și au fost cazuri în care copii mai sensibili s-au sinucis de dorul mamei. Unii frați se dușmanesc de moarte pentru un petec de pământ din curtea părintească, unii soți își ucid soțiile din gelozie, dar cel mai grav lucru este **violența fizică** în rândul copiilor și al adolescentilor.

Pumnii și picioarele curg asupra

Rolul covârșitor în educația acestor copii revine **familiei și școlii**.

Părinții sunt primul model de viață pentru copii. Dacă în familie ei asistă la certuri, violențe, jigniri, vor fi marcați pe viață și când vor ajunge mari, se vor purta și ei la fel. Copiii trebuie să trăiască într-un climat de armonie, să li se cultive un adevărat cult pentru **muncă** și, foarte important, să simtă dragostea părintească, dar fără răsfăț, și să simtă ocrotirea părinților. Mama, care este socrată unică pentru copiii ei, sau cel puțin aşa ar trebui să fie pentru toti, trebuie să aibă mare grija de **sufletul** copiilor ei. Nu cu bătaie, nu cu tipete și jigniri se face educație, ci cu vorba bună, cu stăruință de zi cu zi.

Să nu uităm că la formarea caracterului copilului contribuie trei factori: **zestrea nativă** (pot semăna cu rudele pe linie ascendentă sau pe linie colaterală până la a nouă spătă), **educația și mediul** în care trăiesc. Dacă moștenesc anumite trăsături negative de la îmantași, prin educația făcută cu tact și stăruință, trebuie luptat pentru înăbușirea acestor manifestări.

Faptul că unii copii șochează prin limbajul pe care îl au, prin resentimentele pe care le trăiesc față de unii colegi sau prieteni, este cauzat și de unele posturi de televiziune, care în emisiunile pe care le realizează transmit o avalanșă de calomii, de injurii, de jigniri, uneori, într-un limbaj de o vulgaritate nemaiîntâlnită.

Unii copii sunt lăsați să vadă la televizor emisiuni de bârfe din viață mondenă și să-si creeze un ideal de viață din persoanele negative prezentate.

Am văzut în orașul nostru fetițe de patru-cinci ani cu ochelari de

acea oră?

Cea mai grea „profesie“ este cea de părinte. În momentul în care aducem pe lume un copil, ne asumăm o mare responsabilitate iar ei devin cea mai mare bogăție a familiei. Fiecare părinte trebuie să lupte să-și ducă fiul sau fiica pe calea cea dreaptă în viață.

Scoala, alături de părinți, este un factor determinant în formarea caracterului, a personalității unui elev.

Cadrele didactice, indiferent la ce nivel lucrează (grădinițe, școli gimnaziale, licee) trebuie să comunice nu numai cu mintea, ci și cu **sufletul** copilului.

Un dascăl trebuie să fie un model pentru elevii lui. Orelle să fie **dense**, într-o **atmosferă plăcută**, toti elevii să fie antrenati, să le capteze atenția și dacă se ivește prilejul să facă un moment de educație, să-l facă, de la suflet la suflet.

În orele de dirigienție să nu se facă matematică sau altă disciplină, ci să se facă educație, care este cea mai importantă disciplină.

De la **comportamentul oamenilor**, de la **relațiile interumane** pleacă binele sau răul în societate. Unde este bunul simț al oamenilor de altădată?

Ca teme la orele de dirigienție, cadrele didactice, ar fi bine, să discute despre **respectul** pentru sine și pentru cei din jur, **munca** să le fie călăuză în viață, **cinstea**, **omenia**, **bunătatea**, **demnitatea**, **politețea**, **corectitudinea**, **modestia**, **comportarea pe stradă** și în mijlocul naturii.

Să nu raporteze totul la partea materială, ci să judece oamenii după **valoarea umană**.

Aveam nevoie de multă educație!

Prof. Valentina (Vivi) IGNAT

Scăpat ca prin minune de furia demolărilor, un pâlc de 3-4 case rămăseseră înconjurate de blocuri, ca o oază în imensitatea desertului. Într-o din ele locuiau și părinții lui Zizi Paraipan, Varvara și Petre Ciocănescu.

Ziua de Sf. Petru era o zi mare pentru familia lui Zizi, taică-său, nea Petrică, fusese fierar betonist pe săntierele patriei și ridicase zeci de blocuri și cămine de nefamilisti pentru clasa muncitoare. Era un om potrivit de stat și gros la trup, așa ca un buștean solemn, ce se îmbrăcăse cu haine de sărbătoare de-a gata, ieftine, rămase prea mici, iar acum se cam întindeau pe la cusături. Îi plăcea să bea vinul la metru și să ardă câte un tapardos de prună de Pitești, galbenă și parfumată. Adevărat cetățean de trotuar, nea Tase venise la ziua socrului său, care împlinea doar 54 de ani, față de cei 75 ai lui, pus la clift, cu costum de gabardină și cămașă de scrob, având pe mână un trantifluer de ploaie, a la Colombo, iar pe cap o galibarcă cu boruri largi, ce-i acoperea muscodromul lucios, mărginit de o pereche de perciuni în formă de cizmă. După pupăturile și crămpoțelile de rigoare, fiecare a căutat să se simtă în largul său printre invitați: majoritatea haidamaci sau dromaderi, cum îi numea gazda, săntieristi de-a lui cu nevestele, femei cu

fete obosite, dăulate de muncă și de nașteri, fardate prost, cu bijuterii ieftine și colorate, cu priviri răutăcioase și care bârfeau și forfecau pe rupte. „Ia uite fă la blenăruș de boșorog al lui Zizi, nașparliul dracului, zici că e mumie cu coviltir, să moară Bibi. Si gagica cu care e Fane s-a fărdat cu bidineaua, habar n-are să fiu a dreacă”. Da pătachina aia de Zizi, din stroomfă care bubuia banana s-a ajuns acu’, e tăioare de băblăc cu lovele, mașină, căptușit de biștri, a naibii flautistă!

Cercevelele ferestrelor blocurilor dimprejur crapă sub asaltul decibelilor, în urma căruia pătrunde în case alaiul maneliștilor, Liviu Puștiu, Bursuc, Salam, Vijelie etc.

„Dai o mie de parai! Dacă-ți place să mă ai.”

Grătarul imens gême de cărnăți, mici, fleici, costiște și este supravegheat atent de Nelă, un malac tuciuriu și burduhănos cu ceafa încrețită ca a porcului miștreț și care lălăie unsuros: „Mie îmi place beton/ Cu țățe de silicon/ Lă...Lă... Lăilă... Lăilă!”.

În acest timp coana Varvara, o bandoală grasă și îndesată, fojgăia printre invitați îmbiind la gustări

și bere rece. Undeva într-un colț, Tase, ginerică, discuta aprins despre construcții cu tata socru.

„Bă gineri-mio, oi fi tu cu doxă bă, da io cu mâinile astea am ridicat blocurile lu’ Ceasescu bă!”

Neputincios în față avalanșei de gesturi explicative și râgâielii concluzionale ale socrului, Tase devine retractil având de ales între a capitula resemnat sau a se da dispărut cât mai repede.

„Am mai spus și v-o mai spun/ După fete sunt nebun/ După fete naturale/ Si cu poponeață mare”.

În curte, câteva perechi dansau cuprinse de un freamăt buricoid, acompaniat de behături din care nimeni nu înțelege nimic.

Tilă, șofer de T.I.R., alias Tony, un mânzălu ciolănos cu capul mic și buze mereu umede, bronzat și mai pe la umbră, cu ochi lacomi și cu privirea vitelină atință impertinent în sutienul bombat al amazoancei, bolborosi pofticos: „Ce denivelări tectonice ai, fă Zizi, pepeni de seră, să moară mama! Ești bună rău de când te-ai măritat!!”

„Bă Tilă, trosnitorincule, fii mai cu fereală, bagă pleoapă și sonorū mai încet, că e rost de gineala la nasolu’ și ne bunghește!”

„Fugi fă d’acilea, nu vezi ce față de pinguin glazurat prezintă!”

„Cred că are și vreo două diode arse la gulie, că după cum vorbește cu tac’tu, zici că a dat-o în nepoteleală!”

„Bă boule, tu nu înțelegi că i s-a pus toroipanul și e cu ochii lipiți pe mine ca asfaltul de flegmă bă, ce dracu’, că știu ce vorbesc!”

Făcând corp comun cu ea, strângând-o în brațe, Tilă sau Tony, cum vă place, o pipăia iscridor cumeticulozitatea unui vamezelos ce-ți răvășește bagajele la aeroport numai de dragul de a te săcana. Stând în curte, la aer, la o țigără, Tase se întreba cum de nimerise în claoca astă de mitocani la care ar vrea să renunțe, dar nu se lecua prăpăditul, tot după coada curvei se tinea, topit de amor, dar și de supărare. Eh viață, te apucă lehamitea!!

Pe nesimțite, fu cuprins de după umeri de brațul ca de macara al unei matahale cu față de drum de țară și aspect tâmpitoid; pe scurt, acesta era Romică, buldozerist, un plăvan, ciuhap de nădejde în echipa lui nea Petre.

„Ia zi, bre babacule sau tataie, nu te supără, îți place bre varămea? E bună bre la sărit coarda,

a? Stie să bage măgaru-n grajd, ai?”

Copleșit de mimica gratuită, obscenă și incomodă și chiar agresivă a bovidului interlocutor, combinată cu morișca măinilor și dilatarea ochilor, Tase se simți blocat. De la subțioara colosului se revărsă un miros de noxă ambulantă ce-l smulge pe bietul om din zbie-retul muzicii, zvârlindu-l în putoare. Pregnanță odorifică își puse nemilos stampila olfactivă pe nările victimei; pământul îi fugă de sub picioare. Cu o secundă înaintea colapsului, se smulge din duhoare și cu ultimele puteri se azvârle în stradă, trăgând aer curat în piept, căutând să scape de miroslul ce se lipise de el ca mucii de chiuvetă.

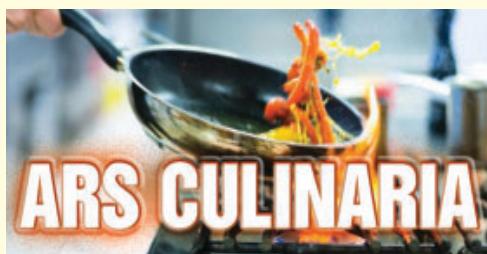
„Dușmani am cu kilogramu’/ Si prietenii doar cu gramu’”

Fără să se uite înapoi, Tase se îndreptă în jos, spre casă, prin răcoarea noptii. Să plece, să fugă, să scape, dar unde? Cum? Se jură tigănește: al dracului să fie ăla de-o mai sta vreodată între mitocani!

Își va sorti singur ceva mai acătării, și nu mai departe de mâine, și se va bucura din plin de viață, vesel sau nefericit.

Dar oare se merită pentru o clipă de triumf să ai parte de atâtă pizmă?!

Va urma
Mihnea LIC

“Intrarea” în lumea didactică a zonei pentru a-mi întocmi mai usor reportajul.

Pe nesimțite a trecut timpul și ne-am trezit către ora prânzului, cum că ne-ar fi foame și am hotărât să mergem la un restaurant aflat pe faleza Dunării, pentru a servi masa. Odată ajunsă, surpriză, toate locurile erau ocupate, terasa frumosului și vechiului, în același timp, local era plină în întregime!

Si totuși norocul ne-a surâs. Într-un colț, la o masă era o pereche în vîrstă, foarte elegantă, și două locuri libere. Am cerut cuvântul permisiunea de a ne așeza la masa dumnealor și am fost acceptați cu placere. În așteptarea comenzi, discuția s-a legat de la sine; așa am aflat că cei doi erau profesori pensionari, d-l fiind profesor de istorie, iar d-na de matematică. În timp ce savuram preparatul solicitat, pe care de altfel îl aleseșeră și cei doi, venerabilul domn ni s-a adresat cu o voce caldă și prietenoasă: “Măi copii, voi știți istoria acestui fel de mâncare?” “Nuu!!” am răspuns cu uimire aproape într-un glas. “Ei bine am să v-o spun eu, dacă dorit!” “Cu mare plăcere, chiar vă rugăm!!”

“Era pe la 1879, când în urbea noastră era cantonat un Batalion de Infanterie, în cadrul căruia activa și bravul ofițer, căpitan Pompilius Troscot.

De ce Pompilius și nu Pompiliu sau Pompei, nimeni n-ar putea să ne spună!

Omul nostru, copil de trupă, crescuse de mic prin cazărmi, printre soldați, fiindu-le mai apoi ca un părinte. Totodată, iubea și viața și începea căte un chef strănic la vestita cărciumă “Baba Lupa”, (unde ne aflăm de fapt și noi), și care există și astăzi. De căte ori își zorea soldații îi îndemnă astfel: “Hai soldat, hai soldat, RAPATAP, RAPATAP!, imitând astfel sunetul tintelor tălpilor de bocanc pe caldarâmul cazârmii. Cu timpul, acest lucru s-a transformat în poreclă, astfel că era cunoscut ca fiind “căpitanul Rapatap”

Puil gătit la grătar după rețeta acestuia s-a încetătenit în cărciumioarele dunărene, astfel că prin ’48 – ’49, mai auzeai acest dialog prin bodegile Calafatului “Ce servesc domnii?” “Băiete, un RAPATAP și o baterie cu sifon de la rece!!”.

Din păcate, astăzi, pe lista de meniuri din restaurantele Olteniei, și nu numai, i se spune “Pui Oltenesc”, tot mai puțini, aproape deloc, sunt cei care își mai amintesc de Pompilius Troscot sau “căpitanul Rapatap” și rețeta lui, prezentată ceva mai jos:

INGREDIENTE: 1 pui de mărime potrivită; 1,2-1,3 kg sare grunjoasă; piper; mironenii; cimbru; ulei; puțin vin roșu.

PREPARARE: Se spală bine puiul și se crestează pe piept pentru a fi pus pe grătar. Se pune într-un vas, se dă bine cu sare pe ambele părți, apoi se adaugă sosul de ulei, piper, cimbru și alte condimente uscate (după gust) și vinul roșu; după ce s-a aromat bine puiul cu acest sos îl lasă la frigider 1-2 ore; se scoate apoi și se pune pe grătar; este gata când prinde o crustă maronie, către maroniu încis (se poate testa periodic).

SERVIRE: I se potrivește orice garnitură, dar în special și original, cu maioneză și usturoi.

CLENCI: poate fi însoțit de un Pinot Gris sau vin alb demisec.

“Hai soldat, hai soldat, Rapatap, Rapatap!!”

- succes -
GASTRONOMUS

Pui la grătar “Rapatap”

Această minunată, ușor de făcut și delicioasă rețetă de preparare a puiului la grătar își are obârșia în micuțul dar pitorescul oraș, port la Dunăre, Calafat, din Oltenia. Aflându-mă prin ’79, ca Tânăr reporter la “Viața Studențească”, în zonă, pentru un material ce privea aspirațiile tinerilor absolvenți de liceu către lumea universitară, rugasem o cunoștință care activa în cadrul sistemului de învățământ doljean, să-mi faciliteze

01-11. Zodia: Rac. Horoscop: impunător, părul blond, barbă rară, fără înclinații spre afaceri

12-22. Zodia: Rac. Horoscop: robust, remarcat, sprâncene stufoase, legături sociale multe

23-31. Zodia: Leu. Horoscop: corpul drept și frumos, pielea albă, ochii fascinanți, expus bolilor de picioare, energetic și mobil

Horoscop general (pentru toți cei născuți în fiecare din zilele lunii iulie ale fiecărui an). 01. Activ, beneficii din munca proprie; 02. Acțiuni păgubitoare, călătorii; 03. Impulsiv, înclinații spre violentă; 04. Aptitudini serioase, precocitate; 05. Situații înalte, fire nobilă; 06. Ambicioz, parvenire, viclenie; 07. Stăruitar, izbânzi asupra inamicilor; 08. Dezinteresat, fără inițiativă; 09. Înclinații către jocurile de noroc, pagube; 10. Aptitudini muzicale, viteaz; 11. Vioi, inteligent, carieră de succes, avere prin muncă și conjuncturi; 12. Robust, remarcat, sprâncene groase, legături sociale numeroase; 13. Lipsă inițiativă, indiferent la toate; 14. Vesnic călător, viață rurală; 15. Ambicioz, își înlătură cu ușurință dușmanii; 16. Independent, rebel, primejdios; 17. Nestatornic, expus căderii; 18. Supus, timid, influențabil; 19. Simpatic, liniștit, cugetător; 20. Expus primejdii; 21. Fire nehotărătă; 22. Idealist, impulsiv, hotărât; 23. Curajos, vânător; 24. Expus pericole nautice; 25. Necazuri, izolare, doluri; 26. Istet, simt diplomatic; 27. Înclinații spre viclenie, silitor; 28. Viteaz, agresiv; 29. Curajos, voineță fermă; 30. Inteligent, înclinații spre meserii metalurgice; 31. Aptitudini spre meserii grele, legate de metal și foc.

Caracteristicile de mai sus sunt chestiuni generale, nu trebuie tratate ca fiind infailibile.

AstroLab

REDACTIA:

Redactor șef - Valentin TURCU

Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN

Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA

Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:

S.C. ALMA CONS - Craiova

Tel. / Fax: (0251) 587.300

